निर्वेशनीय (wie eben) adj. zu geniessen, was genossen wird: मधु व-नितानां नेत्रनिर्वेशनीयम् (पीवनम्) Ragu. 18,51.

निर्वेष्टन (von वेष्ट mit निम्) n. Weberschiff Han. 214.

निर्वेष्ट्रच्य (von विष्मू mit निर्म्) adj. 1) zu lohnen, zu vergelten: ऋषं कि कालः संप्राप्ता धार्तराष्ट्रायडीविनाम् । निर्वेष्ट्रच्यं मया तत्र प्राणानपरिरत्तना ॥ MBn. 5, 4943. — 2) zu verschönern, schön zu machen: निर्वेष्ट्रच्यं शरीरं यैर्न्नतेकै: प्रायकेरिय Hariv. 7858.

1. निर्वेर (निस् + वेर) n. Friedfertigkeit Buia. P. 3, 14, 45. 27, 7. 4, 30, 35. 5, 5, 11. 7, 1, 25.

2. निर्वेर (wie eben) 1) adj. keine Feindschaft habend, in Frieden lebend, einträchtig, friedfertig MBH.15,882. VARAH. BRH. S. 46,5(6). BHAG. P. 4,2,2. 5,9,18. 7,4,28. ्रम् adv.: अनुद्वपा न ते राम निर्वेर बालिना वधः da keine Feindschaft zwischen euch besteht R. 4,20,7. Nom. abstr. ्ता f. Eintracht MBH. 15,749. जग्मनिर्वेरता नृपाः HARIV. 4027. — 2) m. N. pr. eines Jägers HARIV. 1206.

निर्वेरिण (निस् + वै॰) n. das Freisein von Feindschaft, Eintracht Tarkasamer. 19.

নির্বাত্ত্ (von বহু mit নিম্) nom. ag. 1) oxyt. als verb. fin. wird wegführen: স্নাঘ হৃদা: মর্বা: সরা নির্বাতা. — 2) sondernd, scheidend Çañk. zu kuand. Up. 8,14. — Vgl. নির্বাহ্নিন্ত্র.

নির্দ্দেশ ক্ষেত্র) 1) adj. würzelos: মহান MBB.12,3189. HARIY. 3489. — 2) ेন wohl so v. a. gerade heraus, ohne viele Umschweife: पृ
ੲ: Pankan. 218,8. leise Benfey.

निर्चिष्य (निम् + व्यथा) adj. 1) fret von Schmerzen, sich wohl fühlend Råán-Tan. 5,61. — 2) keine Bewegung des Herzens fühlend, ruhig: आर्मांश वृतांश नाशिपव्यक्ति निर्व्यथा: MBn. 3,13065. शत्रुपूरोषु निर्व्यथ: 6,773.

নির্ব্যথন (নিম্ + ব্য°) n. Höhle (Ort der Ruhe) AK. 1, 2, 1, 2. H. 1363. Halâj. 3, 2.

निर्च्यपत (निस् + ट्यपेता) adj. f. য়ा unbekümmert um (loc.), gleich-gültig gegen: गृरुषु R. 2,46,19. स्वजीविते RAĞA-TAB. 3,394. फलप्रवृत्ती RAGB. 14,89. दर्भाङ्कर ॰ 13,25.

निर्च्यलीक (निस् + ट्यं) adj. 1) kein Leid verursachend, nicht verletzend: वचस् BBig. P. 1,7,49. दान so v. a. von Herzen kommend, gern gereicht MBB. 13,5994. — 2) kein Leid empfindend, Etwas gern thuend: गुरवा उग्रयः। मानिता निर्व्यालीकेन (मया) 4,28. निर्व्यालीकेन चेतसा, — दृदा mit leichtem Herzen, gern: ग्रच्छ्यं वदनुत्तातो निर्च्यलीकेन चेतसा R. Goba. 2,18,58. BBig. P. 3,13,9. 21,56. यखेषाभिमतं वीरं पति-मान्नाति शोभना। ततस्तपस्त्रकं कुर्या निर्च्यलीकेन चेतसा Mirk. P. 21,43. 64. 22,18. निर्च्यलीकम् adv. gern BBig. P. 2,7,42. निर्च्यलीकतस् dass. 3,24,12.

निर्च्यानुल (निम् + व्या °) adj. nicht aufgeregt, ruhig; davon nom. abstr. ेता ति: सर्व सविस्तरं निर्व्यानुलतया कथपिष्यामि in aller Ruhe Pankar. 195, 5.

निर्व्याप्र (निस् + व्याप्र) adj. tigerfrei: वन MBB. 5,863.

নিত্যার (নিম্ + ত্যার) adj. ohne Trug, ehrlich, lauter MBB.3,13017. নিস Katels. 22,146. কুর্ম 24,194. von Çiva Çiv. তরম্ adv. MBB. 3, 168. Amar. 79. Ráéa-Tar. 1,375. 2,53. ohne Täuschung, genau: ন নি- र्च्यात्रं तिगीषूणां दृश्यते क्षवधिः क्वचित् 4,843. निर्व्यातीकृत Çântiç. 4, 19. nom. abstr. निर्व्यातता f. Ehrlichkeit, Geradheit Spr. 581.

निर्च्याघ (निम् + ट्या॰) adj. gesund, kräftig: वत्सतर MBB. 9,2322. निर्च्यापार (निम् + ट्या॰) adj. frei von Beschäftigungen, unbeschäftigt: िस्यिति = तपा AK. 3,4,48,50. मैथिलीकएठनिर्च्यापारेण बाङ्गना RAGH. 15,56. MADHJAM. 39.

নির্মাত s. u. 1. ককু mit নির্নি; nicht recht deutlich ist die Bed. des Wortes Ràga-Tab. 3,470. Das n. als v. l. von নির্বাক্ (NB) das zu-Ende-Führen Spr. 672.

निर्च्यू ि (von 1. ऊक् mit निर्वि) 1) Ende, Ausgang: शैलूषस्येव मे रा-डयर क्ने ५ स्मिन्वलगतिश्चारम्। निर्च्यू छाविष वैरस्यं दिष्या न प्रेनका गताः॥ Rå6A-TAB. 2, 156. — 2) Gipfel, der höchste Grad: द्वपोरेवात्र निर्च्यू छि प्रजावात्मलयमागतम् Rå6A-TAB. 3, 472.

निर्च्यूक् (wie eben) m. Siddh. K. 250, a, 4. 1) Thürmchen: द्वारतार्णानिर्व्यूक्धतसंवाक्शामिना (प्राकार्णा) MBH. 3, 11700. — 2) Helm oder ein best. Helmzierath: (वीरा:) सिनर्व्यूक्ष: MBH. 7, 3166. — शिखर H. an. 3, 765. — 3) Thor, Thür. — 4) Pflock in der Wand zum Aufhängen von Sachen (नागदसका. — 5) ausgekochter Saft H. an. — Vgl. निर्यूक्त.

निर्ज्ञण (निस् + ज्रण) adj. ohne Wunden, unverletzt MBs. 7,2742. 8, 1607. 12,11313. Bais. P. 8,6,37. nicht schadhaft, ohne Scharten, ohne Sprung: सायक: पर्निर्ज्ञण: MBs. 4,1340. पात्र M. 6,53.

निर्मत (निस् + न्नत) adj. der keine religiöse Observanz beobachtet MBH. 12, 1335.

निर्न्नस्क (von त्रश् mit निस्) adj. ausgerodet KATJ. Ça. 22,3,5. निर्न्नथनी (von त्री mit निस्) f. s. निर्न्वयनी, म्रिक्.

निर्हर्श (von ह्रू mit निस्) n. 1) das Herausnehmen, Wegschaffen, Entfernen: तस्माइविद्धः कर्तव्यं कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् । वीजनिर्हर्शाम् Выйс. Р. 7,7,28. दाषाणाम् (in medic. Sinne) Suça. 1,21,2. 2,380,3. 409,16. 184,13. दाष्, पाप, श्रघः MBB. 12,10038. 11534. Baйс. Р. 6, 3,24. Kull. zu M. 8,92. 11,27.53. — 2) das Hinaustragen einer Leiche zum Scheiterhaufen MBB. 12,10938. R. Gobb. 2,80,20. 83,24. Baйс. Р. 1,7,58. 9,46. Kull. zu M. 5,88.

निर्हर्शीय (wie eben) adj. wegzuschaffen, zu entfernen: पापम् Kull. zu M. 11,145.

निर्कृतच्य (wie eben) adj. dass.: दाषा: Suga. 2, 184, 11.

निर्कृत्त (निस् + कृत्त) adj. handlos AV. 3, 1, 1. 6, 65, 2. 66, 1. 2. — Vgl. नेर्कृत्त.

निर्काद (von क्दू mit निर्म्) m. Ausleerung, Excremente: निर्कादाका-रकारिणी (शकुनी) VABAB. BBB. S. 85,63. पश्चामि बक्कलात्राजन्वतानुद-कसंश्रयान् । सारसानां निर्कादमत्रादकमसंशयम् ॥ MBB. 3, 17249; vgl. नि-र्कार. — Fehlerhaft für निर्काद MBB. 14, 2118. RAGB. ed. Calc. 1, 42.

निर्हार् (von क्र्रू mit निर्म्) m. 1) das Hinausziehen AK. 3,3,17. — 2) das Hinaustragen (einer Leiche zum Scheiterhaufen) BBAG. P. 7,2, 35. — 3) das bei-Seite-Bringen, das Wegnehmen für sich: न निर्हारं स्त्रियः कुर्युः कुरुम्बाहरुमध्यमात् । स्वकाद्पि च वित्ताहि स्वस्य भर्तुरनाज्ञ्या ॥ М. 9,193. — 4) das Wegschaffen, Vernichten, Aufheben: कर्म BBAG. P. 3,29,10. 6,1,11. 2,12. — 3) Entleerung (Gegens. स्राक्त्रार्): गर्ना निर्हार् निर्मृक्ताय्वावकात् MBB. 13,1796. स्राक्त्रार्निक्तार्विक्रार्थामाः